

ДИТЯЧІ РОКИ ГЕРОЯ НЕБЕСНОЇ СОТНІ ЄВГЕНА КОТЛЯРА

Бадеева Л. І., Коба Ю. Ю.

Харківський національний університет радіоелектроніки
(61166, Харків, пр. Науки, 14, каф. українознавства, тел. 702-14-98)
E-mail: liudmyla.badieieva@nure.ua

The authors analyzed the life of the Hero of Ukraine Yevhen Kotlyar, explored the circumstances that contributed to the formation of character and the formation of Eugene's personality. And also collected memories of former classmates and classmates of the Hero of Ukraine.

За Революцію 2013–2014 рр. віддали свої життя понад сто кращих громадян України. Небесна Сотня стала прикладом самопожертви в ім'я вищих ідеалів: гідність, свобода, відвага, єдність, честь. Революція Гідності стала найбільш масштабним протестом в новітній історії України, боротьбою українських патріотів за свої права і демократичний європейський вибір. Серед Героїв Небесної Сотні троє патріотів родом з Харкова – Владислав Зубенко, Євген Котляр та Юрій Паращук. Ми вирішили дослідити життєвий шлях Євгена Котляра, тому що він був випускником Харківського національного університету радіоелектроніки.

Про Євгена Котляра знято два документальні фільми. Володимир Чистилін присвятив фільм «Герої не вмирають» [3] усім трьом Героям України. Активісти екологічної організації «Зелений фронт» зняли фільм «Герой України Євген Котляр» [2]. Крім того, батько Євгена – Микола Іванович – записав збірку спогадів рідних і друзів сина під назвою «Памяти Героя Евгения Котляра посвящается» [1].

Автори наукової роботи ставлять за мету – проаналізувати дитячі роки випускника ХНУРЕ Є. Котляра, дослідити обставини, які сприяли становленню характеру та формуванню особистості Євгена.

Євген Миколайович Котляр народився 14 квітня 1980 р. в м. Харкові в родині інтелігентів. Батько, Микола Іванович Котляр, працював майстром цеху на Харківському машинобудівному заводі «ФЕД». Мати, Наталія Василівна Котляр (дівоче прізвище Шульдишова), працювала економістом на заводі «ФЕД». У сім'ї Котлярів було двоє дітей – Євген мав молодшу сестру Надію.

Сім'я приділяла значну увагу всебічному розвитку дітей. Малий Євген ходив на фігурне катання та до музичної школи. Хлопець грав на скрипці, мріяв купити найкращу та найдорожчу. Незважаючи на те, що дуже значних успіхів досягти не вдалося – Євген не став ані спортсменом, ані музикантом, але заняття не минули даремно. Юнак мав гарний музичний слух, розумівся на музиці, любив слухати класичну музику, найбільше йому подобався Бетховен, а ще фізично був міцним і дуже витривалим. Зі слів Аеліти Єрмоленко, подруги Євгена Котляра: «Хоча Женя був високий, худорлявої статури, була одна особливість – неймовірна витривалість, що зовсім непритаманна таким людям.

Його зріст був більше ніж 180 см, а важив він 60 кг, проте в походах тягав величезні рюкзаки за 100 кг і почувався чудово» [2].

У перший клас Євген пішов до Харківської загальноосвітньої школи № 135. До школи хлопчик прийшов вже достатньо підготовленим: читав не складами, а вже досить вільно, з математики вмів виконувати арифметичні дії. Як згадує батько Микола Іванович, дитині спочатку в школі було нецікаво, за що поплатився. Поки діти вивчали палички, Євген крутився, тому що все це йому було добре відоме [2]. Коли закінчив шість класів, то сім'я отримала власну квартиру від підприємства, на якому працювали батьки, за адресою вул. Матюшенка, 11, тому Євгена вирішили перевести до іншої школи, поблизу місця проживання.

Згодом Євген пішов до сьомого класу Харківської загальноосвітньої школи № 4 (нині – Харківський педагогічний ліцей № 4). Хлопець самостійно виконував домашні завдання, дуже рідко звертався з проханням про допомогу до батьків. Особливо любив фізику, астрономію. Як згадує колишній однокласник С. Котляра Денис Денисенко, «Запам'ятався Євген всім своєю добротою, оптимізмом і постійним спокоєм. Ніколи не відрізнявся поганими вчинками, і запам'ятався виключно позитивною людиною. Але це не пов'язано зі слабкістю, він був сильною і наполегливою людиною. Вважав політику брудною справою і ніколи не бажав заробляти цим гроші, однак ненавидів несправедливість і приймав це близько до серця. На мою думку, це зіграло важливу роль». Колишній шкільний товариш Павло (на жаль, він не вказав свого прізвища в соціальних мережах) зазначив: «Женя навчався в четвертій школі, був моїм однокласником. Ще зі школи був дуже справедливим та відстоював перед усіма свою думку» [6].

Таким чином, вважаємо, що великий вплив на формування Євгена як особистості відіграла його родина. Батьки хлопця доклали всіх зусиль, щоб син зростав всебічно розвиненим, витривалим, трудолюбивим, чесним, принциповим, з громадянською позицією. У сім'ї навчали бути уважним, помічати те, що відбувається поруч, бути готовим надати допомогу тим, хто її потребував.

Література

1. ДАХО, ф. 6560, оп. 1, спр. 1. Спогади рідних, знайомих та друзів про учасника Революції гідності, героя Небесної Сотні Євгена Котляра. URL: <http://archives.kh.gov.ua/wp-content/uploads/2015/03/> (дата звернення: 31.10.2021).

2. Герой України Євген Котляр: документальний фільм. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=iU6Kjek4XdQ>.

3. Герої не вмирають: документальний фільм. URL: <https://drive.google.com/file/d/19jcvuCGohppd6zn4JpsN5x29lmyIYRB/view>

4. Сегодня Харьков будет прощаться с Евгением Котляром. URL: <http://www.zfront.org/evgen/> (дата звернення: 02.02.2021).